Motus natus eſt calefacere ⁊ ignire.
Magis diligimꝰ illa ſcire de q̇bꝰ maximā dubitatōem hēmꝰ
ꝑ quaſdam rōnes debiles ꝙ̄ notiora ꝑ rōnes efficaciores
Mirabilia nature ſunt multa.
Illud qd̄ ꝑ paucas rōnes acquirit̄ facilꝰ acq̇rit̄. ſed qd̄ ꝑ plu
res rōnes acquirit̄ difficilius acquiritur.
Iſtud qd̄ bonitateꝫ ꝑ pauciores actiones participat nobilꝰ
eſt ꝙ̄ ꝙ ꝑ plures eam participat.
¶ Cōmen. Neceſſe eſt oē aīatū corpꝰ nobilꝰ eſſe inaīato
Oia entia nihil intēdūt ꝑ ſuas oꝑatōes niſi ꝙ aſſilent̄ primo
Abſentia materie eſt cā eternitatis Lprincipio mobili
Entia diuina ⁊ eterna agūt ꝓpter ſe prima intentiōe: ſcd̄aria
vero intentione propter ꝯſeruationem inferiorum.
Stella eſt denſior pars ſui orbis.
Melius eſt ſcire modicū de rebus nobilibus ꝙ̄ multum de
rebus ignobilibus.
¶ Sequūtur auto. iij. libri de celo ⁊ mundo
Plurima ꝯſideratio ſcīe naturalis eſt de corporibus
Impoſſibile eſt diuiſibile ꝯponi ex indiuiſibilibus
Ordo eſt a propria natura rerum naturalium.
Elementa nō ſunt īfinita ⁊ ſunt q̄tuor. ſ. ignis: aer: aq̄ ⁊ terra
Elementa ſunt generabilia ⁊ corruptibilia
Uni nihil eſt ꝯtrariuꝫ Oē leue ſurſum et oē graue deorſuꝫ
Si totū vniuerſum de nouo generaret̄ neceſſe eſſꝫ vacuū eſſe
Elementa ſunt prima corꝑa ex quibꝰ ꝯſtant alia corꝑa
¶ Cōmen. Qualitates prime elemētoꝝ nō ſūt eoꝝ forme
Tria fecerūt auicēnā errare in naturalibꝰ. ſcꝫ exꝑientia: ꝯfidē
tia proprij ingenij. ⁊ ignorantia logice.
Ex quo ex materia prima aliqd̄ fit neceſſe eſt ipſam ſituatam
eſſe in vniuerſo.
¶ Sequūtur autoritates. iiij. libri de celo ⁊ mundo.
Extremū celi dicit̄ ſurſum. ſed medium dicit̄ deorſum
Leue dicit̄ qd̄ ſurſum mouet̄. graue vero qd̄ deorſum.
Ignis eſt leuis terra vero grauis Uacuū nihil eſt
Omnia corꝑa inferiora habent grauitatem preter ignem.
Medium ꝯtrarium eſt extremo

Forme eſt ꝯtinere ſed materie eſt contineri.
Grauia ⁊ leuia mouent̃ ex ſeipis in ſua ꝓpria loca niſi ſit ipedi
ens. ſꝫm ẽ imediate q2 mediate mouẽt̃ a generãte vl' a remouẽ
❡ Cõmen. Agẽs nõ hꝫ eterna niſi ſꝫm ſilitudinẽ in Lte
q̃ntũ ſcꝫ agẽs dr̃ forma finis ⁊ ꝯſeruãs Agẽs trãſmutãs ma
teriã ⁊ formã lbãlẽ trãſmutat ipam ad accñtia ꝓpria illi⁹ forme
Finitatio ⁊ terminatio inueniunt̃ in reb⁹ ꝑ ſuas formas
❡ Incipiũt auto. ſuꝑ primũ libꝝ de generatione.
Omniũ trãſmutationũ hñtiũ ad ſe inicẽ eadẽ ẽ materia.
Pauca reſpicientes de facili enunciant
Generatio ẽ qñ totũ ſcꝫ ꝯpoſitũ ex materia ⁊ forma trãſmuta
tur in totũ nullo ſubiecto ſenſibiliter remanẽte in eodem.
Qualitas ſymbola. i. ſimul ſcꝫ in ſpecie ⁊ non in numero eadẽ
manent in generato ⁊ corrupto
Ex nihilo nihil fit.
Paſſiones non ſunt ſeparabiles a ſubiectis
Generatio vnius eſt corruptio alterius. ꝓpter hoc generatio
⁊ corruptio ſunt eterna.
Quod non eſt cognitum non eſt ens
Yle. i. materia prima maxie ⁊ ꝓprie ẽ ſubiectũ generatõis ⁊ cor
ruptõis ſuſceptibile. vñ ſubiectũ generatõis ⁊ corruptõis eſt
Materia nõ ẽ q̃ntitas ſꝫ ẽ illud cui⁹ ter Lmateria prima
Materia nunq̃ꝫ ſepat̃ ab aliq̃ forma Lmin⁹ eſt q̃ntitas.
Omne agens naturaliter in agendo repatitur.
Agens ⁊ patiens ſunt in principio diſſilia ⁊ in fine ſunt ſilia:
ſimilia in genere: diſſimilia vero in ſpecie.
Agens ⁊ patiens non agunt niſi approximata
Finis non agit niſi methaphorice
Habitibus pñtib⁹ exñtib⁹ in materia ceſſat oĩs mot⁹ ⁊ trãſ
Elementa nõ manent actu in mixto ſed virtute Lmutatio
Mixtio eſt miſcibiliũ alteratoꝝ vnio.
❡ Cõmen. Omne ens naturaliter ẽ cognitũ a nobis: ⁊ qđ
nõ ẽ cognitũ a nobis nõ ẽ ens naturaliter. nõ ẽ credẽdũ ꝙ ille
prim⁹ magr̃ ſcꝫ ariſtoteles aliq̇d ſine forti rõne dixerit
Albert⁹: q̇d mihi đ miracul' diuis cũ de reb⁹ naturalib⁹ loq̃r
Cõpõ ſcđa ꝑſuppõit ꝯpõnem primã. q2 ꝯpõ prima eſt ſcđa